

ŽRND ŠUBELJ

KRIŠKA VAS 208

1294 VIŠNJA GORA

PRAVLJICA O PRIJATELJIH

Nekoč je v hiši na robu gozda živel ena srnica. Bila je zelo žalostna, ker ni imela nobenega prijatelja. Zvečer je zrla v zvezde in si zaželela, da bi našla prijatelje. Odločila se je, da bo naslednje jutro šla naokrog in si poiskala nove prijatelje. Hitro je legla v posteljo in zaspala.

Zjutraj se je zbudila navsezgodaj, ko je bilo še temno. Hitro je vstala in se odpravila z doma. Ko je hodila po poti, so jo pozdravili ptički. Vprašala jih je: Ptičke, ali bi hotele biti moje prijateljice in se igrati z mano? Seveda, so odgovorile ptičke in šle s srnico naprej po poti. Srečali so veвериčko, ki je žalostno sedela na veji in se dolgočasila. Srnica jo je vprašala: veverička, ali bi hotela biti moja prijateljica in od ptičkov in se igrati z nami? Seveda, je vesela odgovorila veverička. Vsi skupaj so nadaljevali pot. Kmalu so srečali lisičko zvitorepko. Srnica jo je vprašala: lisička ali bi želela biti naša prijateljica in se skupaj z nami igrati? Seveda, je rekla lisička.

Kmalu so prispeli do reke. Srnica jim je predlagala, da se gredo skrivat. Prva je mižala srnica in štela do 10. Prijatelji so se poskrili. Srnica je dolgo iskala, preden je našla vse. Z igro so nadaljevali do večera, ko so se vsi utrujeni posedli in polegli na tla, ter gledali zvezdice. Srnica je pogledala isto zvezdico kot prejšnji večer in naglas rekla: hvala zvezdica, da si mi pomagala najti nove prijateljčke.

Novi prijateljčki so se pogledali se nasmejali in vsi utrujeni zaspali. Komaj so čakali nov dan in nove igre s prijatelji.

Moje ime je Žan Šubelj. Star sem 6 let in pol.

